

מסורת הש"ס

(א) ומאי אכל דקאמרי כוונתו... (ב) וכוונתו כוונתו... (ג) וכוונתו כוונתו... (ד) וכוונתו כוונתו... (ה) וכוונתו כוונתו...

הגרות הב"ח

(א) בני חיל ר"א תל... (ב) וכוונתו כוונתו... (ג) וכוונתו כוונתו... (ד) וכוונתו כוונתו... (ה) וכוונתו כוונתו...

הגרות הגר"א

[א] וכוונתו כוונתו... [ב] וכוונתו כוונתו... [ג] וכוונתו כוונתו... [ד] וכוונתו כוונתו... [ה] וכוונתו כוונתו... [ו] וכוונתו כוונתו... [ז] וכוונתו כוונתו... [ח] וכוונתו כוונתו... [ט] וכוונתו כוונתו... [י] וכוונתו כוונתו...

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

ס.ט.

עין משפט
גר מצוה

א מ"א מ"א מ"א... ב מ"א מ"א מ"א... ג מ"א מ"א מ"א... ד מ"א מ"א מ"א... ה מ"א מ"א מ"א... ו מ"א מ"א מ"א... ז מ"א מ"א מ"א... ח מ"א מ"א מ"א... ט מ"א מ"א מ"א... י מ"א מ"א מ"א...

א"ל שישא איתמר. אומר ר"ת דמכ"מ הלכה כרשב"ג [א] דהא אמרין (גיטין דף ע"ב.) כל מקום ששנה רשב"ג במשנתו הלכה כמותו ואין נראה דהא רב ושמואל בעו או לקטין דינר או ריש עגלא לפטומא ורי' שמעון בן גמליאל לא בעי אלף גללים וליכא למימר דהיינו דוקא בעגל עם אמו דלא נפיש טירחא דהא ר' יוסי ברי' יהודה אמר לעיל (דף ס"ח.) אפילו בזהמות גדולות דסגי בנקובי ותותרי דסכר לה ככזוה וגם רבינו מנחם פירש דכל כי האי גוונא שאמר שטות לית הלכתא מד מיניהו אלף כרבי שמעון דאמר (ס"ח) גותן לו שכרו משלם:

אי פלגא בהפסד תרי תילתי באגר אמר רב כהנא אמריא לשמעיתא קמיה דרב זבד מנהרדעא ואמר לי דלמא רב עיליש טובל עמו בציר הוה ואמר רב נחמן הלכה כר' יהודה אמר ליה לאו הלכתא איתמר אלא שיטה איתמר הכי נמי מסתברא דאי לא תימא הכי למה ליה למוחשב ולמימר הלכה הלכה לימא הלכה כר' יהודה דמיקל מכולהו אמר רב מותר שלישי בשכרך הרי זה מותר ושמואל אמר לא מצא מותר שלישי ילך לביתו ריקן אלא אמר שמואל קוצץ לו דינר וסבר רב אין קוצצין לו דינר [א] והאמר רב ירשי עגלא לפטומא מאי לאו דאמר ליה מותר שלישי בשכרך לא דקאמר ליה אי מותר שלישי אי ריש עגלא לפטומא איבעית אימא [ב] יכי קאמר רב מותר שלישי בשכרך מותר כגון דאית ליה בהמה לדידיה דאמרי אינשי גביל לתורא גביל לתורי יר' אלעזר מהגרונאי ובין בהמה ויהיב ליה לאריסיה מפטים ליה ויהיב ליה רישא באגריה ויהיב פלגא רווחא אמרה ליה דביתהו אי משתתפת בהדיה יהיב לך נמי אליתא אזל ובין בהדיה פלגא ליה מאליתא א"ל [א] תא נפליה לרישא א"ל השתא כמעיקרא נמי לא א"ל עד האידנא זווי דידי הווי אי לא הוה יהיבנא לך טפי פורתא מוחזי כרביה השתא שותפא אן טפי קאמרת טרחנא טפי פורתא יאמרי אינשי סתם אריסא למרי ארעא קמישעבר נפשיה לאתווי ליה רעיא תנו רבנן 'השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בה סומכוס אומר באתנות שמונה עשר חדש בגדרות כ"ד חדש ואם בא לחלוק בתוך זמנו חברו מעכב עליו אבל אינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת [א] (אבל מאי קאמר) אלא לפי שאינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת תניא אידך השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בולדות 'ברקה ל' יום ובנסה ג' יום רבי יוסי אומר ברקה ג' חדשים [ב] מפני

אמר רב מותר שלישי בשכרך מותר. וא"ת והא לא אהד כרביה הוה דשמא לא ימצא מותר שלישי ורב לית ליה דר' יהודה דשרי דאחד נרביה דאמר לעיל (דף ע"ב.) עושין אמנה צפירות ואין עושין אמנה בדמים ומשמע לעיל דהיינו דלא כרבי יהודה ועוד דאפילו לרבי יהודה לא שרי כפי הכי האי גוונא אלא כשיש נד ליה או מלוה דעשות דאחד אחד שלא יהיה רביה ויש לומר דהשתא אקילו רבנן משום דשכיחי טובא שיהא מותר שלישי: דאמרי אינשי גבי' לתורא גבי' לתורי. וא"ת מהאי טעמא לשתרי אפילו לית ליה בהמה לדידיה דהא נריך לטרוח לעצמו משום פלגא דמלוה וי"ל דלא דמי דאי לית ליה בהמה לדידיה אין נריך לטרוח בזהמה של שותפא ככל יום אלא כל אחד יטרח בזימו:

המעות והייט שותף בזהמה היה נתון לך אף האליה כולה למתקן: פלגיה לאליה. כשנאו לחלוק חלק רבי אלעזר את האליה: אמר ליה. אריסיה: השתא כמעיקרא נמי לא. עכשיו לא תמן הראש כולו כמו שנתת בראשונה: זווי דידי הווי. [א] וכי יהיבנא לך טפי פורתא מוחזי כרביה השתא שותפא אן טפי קאמרת טרחנא טפי פורתא יאמרי אינשי סתם אריסא למרי ארעא קמישעבר נפשיה לאתווי ליה רעיא תנו רבנן 'השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בה סומכוס אומר באתנות שמונה עשר חדש בגדרות כ"ד חדש ואם בא לחלוק בתוך זמנו חברו מעכב עליו אבל אינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת [א] (אבל מאי קאמר) אלא לפי שאינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת תניא אידך השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בולדות 'ברקה ל' יום ובנסה ג' יום רבי יוסי אומר ברקה ג' חדשים [ב] מפני

אי משתתפת בהדיה יהיב לך נמי פורתא מוחזי כרביה השתא שותפא אן טפי קאמרת טרחנא טפי פורתא יאמרי אינשי סתם אריסא למרי ארעא קמישעבר נפשיה לאתווי ליה רעיא תנו רבנן 'השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בה סומכוס אומר באתנות שמונה עשר חדש בגדרות כ"ד חדש ואם בא לחלוק בתוך זמנו חברו מעכב עליו אבל אינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת [א] (אבל מאי קאמר) אלא לפי שאינו דומה טיפולה של שנה זו לטיפולה של שנה אחרת תניא אידך השם בהמה לחבירו עד מתי חייב למפל בולדות 'ברקה ל' יום ובנסה ג' יום רבי יוסי אומר ברקה ג' חדשים [ב] מפני

שמיפולה מרובה מאי טיפולה מרובה מפני ששיניה דקות 'מכאן ואילך נוטל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו רב מנשיא בר גדא שקל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו אתא לקמיה דאבאי א"ל [א] 'מאן פלג לך ועוד מקום שנהגו לגדל הוא ותנן 'מקום שנהגו לגדל יגדילו הנהו תרי כותאי דעבוד עסקא בהרי הדרי אויל חד מנייהו פליג זווי בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל מאי נפקא מינה הכי אמר רב נחמן 'זווי כמאן דפליגי דמו לשנה זבון חמרא בהדי הדרי קם אידך פליג ליה בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל 'מאן פלג לך א"ל קא הוינא דבתר 'דידי קא אתי מר א"ר פפא כה"ג

שמיפולה מרובה מאי טיפולה מרובה מפני ששיניה דקות 'מכאן ואילך נוטל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו רב מנשיא בר גדא שקל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו אתא לקמיה דאבאי א"ל [א] 'מאן פלג לך ועוד מקום שנהגו לגדל הוא ותנן 'מקום שנהגו לגדל יגדילו הנהו תרי כותאי דעבוד עסקא בהרי הדרי אויל חד מנייהו פליג זווי בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל מאי נפקא מינה הכי אמר רב נחמן 'זווי כמאן דפליגי דמו לשנה זבון חמרא בהדי הדרי קם אידך פליג ליה בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל 'מאן פלג לך א"ל קא הוינא דבתר 'דידי קא אתי מר א"ר פפא כה"ג

שמיפולה מרובה מאי טיפולה מרובה מפני ששיניה דקות 'מכאן ואילך נוטל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו רב מנשיא בר גדא שקל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו אתא לקמיה דאבאי א"ל [א] 'מאן פלג לך ועוד מקום שנהגו לגדל הוא ותנן 'מקום שנהגו לגדל יגדילו הנהו תרי כותאי דעבוד עסקא בהרי הדרי אויל חד מנייהו פליג זווי בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל מאי נפקא מינה הכי אמר רב נחמן 'זווי כמאן דפליגי דמו לשנה זבון חמרא בהדי הדרי קם אידך פליג ליה בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה דרב פפא א"ל 'מאן פלג לך א"ל קא הוינא דבתר 'דידי קא אתי מר א"ר פפא כה"ג

טיפולה השניה קל ושנחה מרובה וקשיא לי אי טיפולה של שניה קלה משל ראשונה מאי לשון חייב למפל בה דקתני רישא משמע דעל כרחו חייב למפל בה כל המלוה: עד מתי חייב למפל בולדות. שאף הן נמלקין למתנה שהן שכר והמקבל כל לומר חלוק אומן מיד שלא אפסוק נחלק שכן שאינו נוטל בו כלום: דברק שפטר לך הכתוב בטיפולה הכתוב שמיני ישראל למפל בו דברק שלשים ובנסה חמשים וא"ח' נמנו לכהן דיליף ליה בככרות (דף ע"ב.) מקראי: שנים דקוס. ואריכה לאמה ולאדם הרגיל בכך: מכאן ואילך. יטול המקבל מתנה שלם בשכר חלקו שהרי חזיו שלו הן ובמתנה השני של חבירו יטול מתנה בשנה כדרך שנטול בזהמה מחמת שכר ושכר עמל ומנון ליכא. ואע"ג דחיי אחריות של מחמת חבירו עליו כיון דבעי למטרח בה משום מתנה שלו שהוא קרן גמור ואינו מלוה [א] וכי טרח משום ידידיה קא טרח ולא מיחזי כרביה: מאן פלג לך. מי שם אותה שמא לא נשומתי יפה: יגדילו. הולדות עד שיהו גדולים ואינו נוטל בשל חבירו כלום: טני

מוקף רש"י
טיפולה. טרחתה ובכרות
כוונתו. מפני ששיניה
דקות. ואינה יכולה לאטול
עשב ואם לא תהיה עת האטול
תחתו (וש"ס.)